

ELSŐ FEJEZET

VOLTAK OLYAN PILLANATOK, amikor a nap olyan fényesen ragyogott le Katy Hart életére, hogy el kellett takarnia a szemét. Akár a Keresztény Gyermek Színházi Társaság próbájára készült éppen, akár a kimosott ruhát hajtogatta, akár üzemanyagot tankolt az autójába, meg kellett néznie a gyűrűsujját, hogy megbizonyosodjon arról: csakugyan megtörtént.

Dayne Matthews megkérte a kezét.

Kinyitotta a lakása ajtaját, belépett, és nagyot sóhajtott. A délutánt és az estét Flaniganék társaságában töltötte. Először Jennyvel vásároltak, azután együtt megvacsoráztak és filmet néztek. Most már fel akart menni, hogy Dayne el tudja érni, mert minden este ilyentájt szokta hívni. Becsukta maga mögött az ajtót, és egy percre nekidőlt.

Isten az életét borító ködös bizonytalanságot egyik napról a másikra kristálytisztá panorámára cserélte. Dayne és ő egyszerű esküvőt terveztek a Monroe-tó partján. Dayne már beszélt is egy hollywoodi nővel, aki zseniálisan tudott titkos szertartásokat szervezni, amelyekről a lesifotósok nem is szereztek tudomást, csak utólag.

Mindenesetre kemény diónak ígérkezett a feladat, és Katy már beletörődött abba az eshetőségbe, hogy a sajtó megszimatolhatja a dolgot, és ott körözhetnek majd fejük felett a helikopterek; ott bujkálhatnak a fotósok a fák között a tóparton, hogy sikerüljön egy képet elkapniuk. Ám legyen! Már így is meghurcolták a nevét a bulvárlapokban. Feleségül megy Dayne Matthewshoz. Előbb-utóbb úgyis megtudja a világ.

A dátumot még nem tűzték ki, de a tavasz tökéletesnek tűnt. Bloomington gyönyörű szokott lenni április-májusban. Dayne-nek így lesz ideje addig leforgatni még egy filmet a mostani munkán kívül, és bőven marad idejük arra is, hogy Chicagóba repüljenek, és beszámoljanak Katy szüleinek a terveikről, és hogy Katy megtalálja a menyasszonyi ruhát. Dayne már mondta, hogy az árcédulát nem kell néznie, de Katy valami egyszerű és elegáns darabra vágott, amit Indianapolisban is ugyanúgy megkaphat, mint New Yorkban.

Most július harmadik hetében jártak, vagyis nyolc-kilenc hónapjuk volt még. Az nem is olyan sok, hiszen mind a ketten nagyon elfoglaltak lesznek a következő hónapokban. Dayne-t heti hat napon át lefoglalta jelenlegi filmje forgatása Los Angelesben; azé a romantikus darabé, amelyben az Oscar-díjas Randi Wells oldalán szerepel; Katynek pedig át kell néznie a KGYSZK jövő évi darabjainak forgatókönyvét. Néha szédülés fogta el, ha végiggondolta az elmúlt két hét eseményeit.

Felsőhajtott. Bizony, a nap minden eddiginél fényesebben ragyog az életére. Átöltözött és fogat mosott. Éppen az ágy felé indult, amikor megcsörrent a telefon. Keresztül szaladt a szobán, felkapta a kagylót, és ráhuppant a matracra. A kijelzőre vetett pillantás megerősítette a sejtését. Dayne volt az. Megnyomta a hívásfogadás gombot.

– Szia!

– Mmm. – Dayne hangjából kicsendült a fáradtság és a magányosság, de Katy így is szinte látta, ahogy csillog a férfi szeme. – Tudod, milyen jólesik ez?

– Micsoda? – kérdezett vissza Katy olyan bensőséges hangon, amelyet egyedül neki tartogatott.

– Az, hogy hallhatlak; hogy tudhatom: ott vagy a vonal túlsó végén. – Dayne ajkát hosszú sóhaj hagyta el. – Egész nap ezt a percet várom.

Katy elmosolyodott.

– Én is.

Beszélgettek Dayne napjáról, aztán arra terelődött a szó, amiről Dayne misszionárius barátjával, Bob Asherrel beszélgetett nemrég.

– Isten olyan egyértelművé tesz mindent. A jövőt, és azt is, hogy az egész hogyan alakul majd.

Katy visszagondolt azokra a hetekre és hónapokra, amikor a jövő mindennek tűnt, csak egyértelműnek nem. Amikor Dayne a Kabbalával kacérokodott, vagy amikor együtt élt Kelly Parkerrel.

– Voltak olyan napok, amikor nem is gondoltam volna, hogy valaha eljutunk idáig.

– Tudom. – Egy pillanatig hallgatott. – Minden este hálát adok Istennek, Katy. Minden este.

Témát váltottak, és Dayne a készülő filmjéről beszélt. A rendező továbbra is úgy vélte, hatalmas siker készülődik, és felröppent a hír, hogy talán ez a film hozza meg az első Oscart Dayne számára. Ezután a lesifotósokra terelődött a szó, és arra is kitértek, hogy a Celebrity Life egyik újságírója egyre közelebb kerül az igazsághoz Dayne vér szerinti családját illetően.

– Nem számít. – Katy nekidőlt az ágy támlájának. – Egy nap úgyis rá fognak jönni.

– Persze, de ne most! Ne az esküvő előtt!

Beszéltek Baxterékről. Ashley vállalta a segédrendezői posztot a KGYSZK következő szezonjára. A többiek pedig izgatott örömmel várták a hálaadás napját, amikor végre először együtt lesz az egész család.

Dayne visszaterelte a szót kettejükre.

– Megtaláltad már? – Hangjából mélységes gyengédség csendült ki, Katy érezte belőle, mennyire hiányzik a vőlegényének.

– Mit kellett volna megtalálnom? – kérdezte, és az éjjeliszekrényén álló közös fényképükre pillantott.

– A házunkat. Folyton azt hiszem, megcsörgetsz a hírrel, hogy rátaláltál.

Katy felült, keresztbe tette a lábát.

– Komolyan beszélsz?

– Hát persze! – Dayne könnyedén felnevetett. – Ha neked tetszik, nekem is.

– De... – Katy habozva végigsimított a haján. – Nem kellene neked is itt lenned hozzá?

– Ha megtaláltad, odarepülök, és megnézem. Úgy jó lesz?

– Nem is tudom. – Ha nem Dayne-ről lett volna szó, Katy megkérdezte volna, mennyi a keret. De Dayne-nek a pénz nem volt gond. Ehhez még hozzá kell szoknia. – Tudom, hogy volt már erről szó, de Dayne, tényleg itt kellene lenned! Mondtad, hogy a tó közelében szeretnél házat; de nagy telekkel, vagy inkább valami kisebb ingatlant, közelebb a városhoz?

– Nem, nem a tó közelében – nevetett a férfi. – Közvetlenül a tónál. Nagy udvarral és hatalmas verandával.

Katy elmosolyodott.

– Mondtam már... tóparti ingatlant szinte lehetetlen találni. A tó közelében levőt esetleg. De közvetlenül a parton?

– Álmodozni azért szabad, nem? – nevetett Dayne. – Na, jó. Tényleg tóparti házat szeretnék, de igazából ez most nem is számít. Ha veled lehetek, felőlem akár a Baxter-ház udvarán is felferhetünk egy sátrat. A végén még rá is kényszerülünk, ha nem látsz hozzá a kereséshez.

– Rendben, értem. Majd szétnézek. – Katy a gyűrűjére pillantott, úgy fordította a kezét, hogy a gyémánt megcsillanjon a fényben. – Holnap nekilátok. Lesz egy KGYSZK-s megbeszélés Ashley-nél, azután körbekocsikázom a tavat, és megnézem, milyen eladó házak vannak a környéken.

Még mindig ijesztőnek tűnt a rá váró feladat, de Dayne bízott benne, és csak ez számított.

– Nyugi, Katy, ne izgulj miatta! A lényeg, hogy Bloomingtonban legyünk. – Katy szinte látta vőlegénye mosolygós arcát. – Bár... van

